

חברות וחברים יקרים,

איזה מזל! מזל שמרטיין... מזל שהשמש זרחה לנו בדיוק בזמן! מזל שהאוכל...

מזל שהיו כפרים יפהפיים, כפר הצפחה שכולו מדרגות ויער שכיף ללכת בו לאיבוד ועוד כפר של בולבוסים ענקיים. מזל שהתוודענו לגיאוגרפיה של הרוח. אם לא, לאן היינו עפים?

מזל שפגשנו מיני מושגים – ברקציה (Breccia) וסוקסציה (לא חדש, אבל בכל פעם כחדש), העצה, הליבה והקליפה של אלון השעם. קלטים, ויזיגוטים ומורים, רקונקוויסטה, אינקוויזיציה, מלוכה ורודנות. חלוקת מאה וחמישים השנים שעשתה לנו סדר: 150 שנה של פורטוגל השולטת בימים ובארצות "החדשות", 150 שנה של הולנד ולבסוף 150 שנה של בריטניה.

סגנון מורי ועליו מנאלי וברוק, ארמונות, מנזרים וכנסיות עד ABC. גם על תסמונת הדור הרביעי של אבן ח'לדון למדנו.

מזל שהבנו שגילוי העולם הוא תהליך ממושך, שראשיתו בסקרנות האדם וסופו בעושר ובעושיק שלא ייאמנו.

מזל גדול היה לנו שיוסי מיודענו משכבר היה איתנו, כמעט שכחנו את "ילדים, קדימה!" או "אשתדל לא לבלבל לכם את המוח יותר מידי" ואז מתחילה הרצאה סדורה ומנומקת היטב על כל תחום אפשרי. טוב, גיאולוגיה זה לא חוכמה, אך גם היסטוריה וחברה, אמנות הקרמיקה, כימיה, פיסיקה ומה לא. כבר לא מדברת על יוסי האדם, אדם במלוא מובן המילה, טוב, אנושי, אחראי.

את יכולותיו של יוסי להפוך נושא מורכב למובן הכרנו בטיוול המכונן לאיסלנד ובטיוול הנהדר לגבעות הכורכר אצלנו בארץ. בעזרתך, יוסי, התמונה הגדולה מתבהרת, נפקחות העיניים ללמוד, להבין ולראות את העולם באופן שונה.

תודה, יוסי.

מזל לא פחות חשוב שמרטיין חבר ליוסי וחיבר את כולנו. אין כמוך מרטיין, אבל באמת, אין! אין! אין!

היו גם הרגעים הקטנים, השיחות הקטנות, החברויות המתקמות והמתחדשות, הנופים, השחף, הים, הלהתעורר ולא לדעת איפה אני,

להרגיש ש-די!

להרגיש ש-עוד!

לרצות שלא ייגמר לעולם.

באהבה גדולה ובתודה רבה ממני ובשם כל המטיילים.

אסתי בדר

פורטוגל, 15-24.1022